

Stanislav Sýkora: The Aspirations and Ascent of George Washington in the Context of His Times: From His Early Years to the End of the Revolutionary War

(doktorská dizertace vypracovaná pro IMS FSV UK, vedoucí prof. PhDr. Svatava Raková, CSc., termín obhajoby září 2012)

(posudek vypracoval Miloš Calda)

Netřeba připomínat, že George Washington byl jednou z nejdůležitějších historických postav Britské Severní Ameriky, vojevůdcem a později prvním prezidentem Spojených států. Tyto jeho role byly mnohokrát zpracovány jak v odborné, tak v populární literatuře. V předložené práci klade Stanislav Sýkora důraz na Washingtonův vzestup z relativně skromných poměrů do „lepší“ společnosti, na jeho pojetí gentlemanství a udatnosti, i na další jeho osobní vlastnosti, jako jsou nezištnost a předstíraná či nepředstíraná skromnost, na jeho pojetí služby národu.

Více než ze sekundární literatury autor čerpal z rozsáhlých primárních pramenů, mj. z Washingtonovy korespondence.

Charakteristika práce, poznámky a připomínky

Stanislav Sýkora rozdělil svoji práci do osmi kapitol (The Early Influences, „Honour and Glory“, „The Gentleman of Mount Vernon“, „It surely Is the Duty of Every Man Who Has Abilities to Serve His Country“, „My Plan Is to Secure a Good Deal of Land“, „Certain I Am No Person in Virginia Takes More Pains to Make Their Tobs Fine than I Do“, „George Washington, Esq. Was Unanimously Elected“ a „When We Assumed the Soldier, We Did Not Lay Aside the Citizen“. Autor samozřejmě zařadil i Úvod (Introduction) a Závěr (Conclusion). Na str. 1-4 Úvodu podává poněkud stručnou analýzu washingtonovské literatury, poté, na str. 5 až 10, se dostává k – poněkud neexplicitní – formulaci toho, čeho chce svojí dizertací dosáhnout.

Bohužel jsem nenalezl ani pasáž, v níž by pan Sýkora analyzoval svoji metodologii, ani precizně formulovanou tezi celé práce.

Nepříliš propracovaně formulovaný cíl práce jsem našel na str. 6: „Pre-eminently, this dissertation treats how for Washington, the greatest reward consisted of 'esteem and respect of [his] countrymen and... [his] place in history.' ... Therefore, in this dissertation, I undertake to explore the formation and nature of Washington's aspirations in the context of his times within the categories of his military career, business ventures, as well as civilian life.“

Autor výslovně uvádí (str. 9), že vychází především z primárních pramenů: „For the sake of original research, I deliberately avoided probing Washington's aspirations and ascent from secondary sources as far as it was reasonable, irrespective of their level of authoritativeness within the current scholarship.“ Podle mého názoru je škoda, že více nepracoval i se sekundární literaturou. Mohl tak lépe prokázat svoji schopnost kritické analýzy washingtonovské literatury.

Práce je zjevně výsledkem mnohaleté mravenčí práce, před autorovou pílí smekám. Nicméně postrádám větší prostor pro expozici jeho vlastních myšlenek. Předložená dizertační práce se opírá o neméně než 1182 odkazů na prameny, na jednu stránku textu tak připadají více než

čtyři. Autor typicky napíše jednu až tři věty, pak jejich obsah okamžitě dokládá citacemi. Tento způsob psaní působí útržkovitě. Bylo by bývalo cennější, kdyby byl autor psal souvisleji, aby tak vynikl jeho vlastní přínos.

Pokud autorovi dobře rozumím, jde mu v dizertaci o pochopení Washingtonovy osobnosti a o příčiny jeho vzestupu do prominentního postavení v americké povstalecké armádě a posléze prezidentského úřadu. „Velké dějiny“ se jakoby odehrávaly jen v pozadí. Zejména se autor zabývá třemi vlastnostmi: ctí (*honor*), slávou (*glory*) a věhlasem (*fame*). Jeho traktování pojmu cti, jak byl chápán v 18. století, tedy za osvícenství, je jednou ze silných stránek předložené práce. Autor si zaslouží chválu za schopnost vcítit se do dobového diskurzu uvedených pojmech.

Pěkně autor pojednává i o Washingtonově postavení v zámožnější koloniální společnosti v Britské Severní Americe (dva odstavce na str. 98, „In other words...“ až po „he might play in it.“).

Rovněž bych vyzdvihl text na str. 233 o Washingtonově přijetí role vojevůdce v roce 1776, dále pasáže o antických vojevůdcích Cincinnatovi a Fabiovi, jejichž vzorem se Washington řídil po vítězství nad Brity, v době, kdy se rozhodoval o ukončení své role vrchního velitele americké armády. Na str. 266 pojednává Sýkora pěkně o Washingtonově nezištnosti a odmítnutí žoldu za své služby v kontextu s jeho pojetím cti.

Jazyková úroveň anglicky psané práce je velmi pěkná. Občas však působí rušivě archaismy jako „hectacre“ (jde o ekvivalent českého „hektar“ nebo o 100 akrů?). Toto slovo se mi nepodařilo najít v žádném moderním americkém výkladovém slovníku (např. v *Merriam Webster's Third New International Dictionary* nebo v *Random House Webster's Unabridged Dictionary*).

V 6. kapitole věnované Washingtonovi v roli plantážníka a pěstitele tabáku postrádám byť i jedinou zmínku o otrocích, kteří nepochybně na Washingtonových tabákových plantážích pracovali. K porozumění Washingtonovy osobnosti by zajisté přispělo, kdybychom se zde více dověděli o způsobu, jakým bylo na jeho panství zacházeno s otroky.

Za poněkud problematické považuji citování dosti dlouhé charakteristiky Washingtonova zevnějšku a postavy (str. 39-40). Ptám se, zda tyto faktory vskutku hrají tak významnou roli.

Hodnocení

Předloženou práci mohu doporučit k obhajobě, ovšem pod podmínkou, že autor při ústní obhajobě přesvědčivě pojedná o své metodologii a blíže osvětlí cíl/e své práce.

doc. PhDr. Miloš Calda

28. srpna 2012.